

«Βίρα τις Άγκυρες»: Μια πραγματική επιθεώρηση στο Κ.Θ.Β.Ε. (θεατρική κριτική)

20 2020mag.gr/culture/7636-vira-tis-agkyres-mia-pragmatiki-epitheorisi-sto-k-th-v-e-theatriki-kritiki

Culture

Γιορτάζοντας τη συμπλήρωση των εκατό τριάντα χρόνων από τη γέννηση της ελληνικής επιθεώρησης, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος ανεβάζει έως και το τέλος του Ιανουαρίου το έξοχο έργο των Μιχάλη Ρέππα και Θανάση Παπαθανασίου, που αποτελεί ταυτόχρονα και μία ανασκόπηση της ιστορίας της Ελλάδας μέσα από τη γέννηση και παρακμή του θεατρικού αυτού είδους.

ΠΡΟΒΟΛΗ

ΓΡΑΦΕΙ Η **ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΤΣΙΟΤΣΙΟΥ**

10.01.2024 - 12:42

Η επιθεώρηση είναι ένα ιδιαίτερο και δύσκολο στην επιτέλεσή του θεατρικό είδος. Δεν αποτελεί μόνο ψυχαγωγία, αλλά είναι και εκείνη που τολμά την απερίφραστη κριτική -και αντίσταση σε χαλεπούς καιρούς- της κοινωνικής και πολιτικής επικαιρότητας. Έτσι, όπως σημειώνουν και οι δύο συγγραφείς του έργου «**Βίρα τις Άγκυρες**», **Μιχάλης Ρέππας** και **Θανάσης Παπαθανασίου**, η ιδιαιτερότητα του είδους έγκειται στο γεγονός ότι «όταν παρέλθει η επικαιρότητα» τα έργα αυτά συμπαρασύρονται στη λήθη.

Το **Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος**, γιορτάζοντας τη συμπλήρωση των εκατό τριάντα χρόνων από τη γέννηση της ελληνικής επιθεώρησης με το έργο «Λίγο απ' όλα» του συγγραφέα Μίκιου Λάμπρου, το 1894, ανεβάζει έως και το τέλος του Ιανουαρίου το έργο του συγγραφικού διδύμου, που αποτελεί ταυτόχρονα και μία ανασκόπηση της ιστορίας της Ελλάδας μέσα από τη γέννηση και παρακμή του θεατρικού αυτού είδους. Οι συγγραφείς δεν αμελούν τίποτα: πρώτες επιθεωρήσεις, μπουλούκια που περιοδεύουν, τα μεγάλα θέατρα επιθεώρησης, μαρκίζες, ονόματα πλαστά, πολιτικές διαφορές μεταξύ των ηθοποιών, εκμετάλλευση υπαλλήλων και συναδέλφων, διώξεις αντιφρονούντων και άλλα πολλά. Τριάντα χρόνια μετά το πρώτο ανέβασμα του έργου τους από το Εθνικό Θέατρο και τη σκηνοθεσία του σπουδαίου Σταμάτη Φασουλή, το εμπιστεύονται στον Καλλιτεχνικό Διευθυντή του Κ.Θ.Β.Ε., Αστέριο Πελέκη.

Ο **Αστέριος Πελέκης** επιχείρησε μια πρωτότυπη σκηνοθεσία χωρίς να προβεί σε λύσεις που μαστίζουν την επιθεώρηση, όπως η συρραφή μικρών φαντασμαγορικών σκηνών που κάνουν το παν για να γεννήσουν το γέλιο στο κοινό, μα φτιάχνοντας μια καλοκουρδισμένη παράσταση, ακριβή ιστορικά, με πολυάριθμες διακειμενικές αναφορές μέσω βιντεοπροβολών που επιμελήθηκε η **Βαλεντίνα Κόππη**, όπως πλάνα από την ταινία «Ο Θίασος» του Θεόδωρου Αγγελόπουλου, επιδεικνύοντας όχι μόνο καλλιτεχνική αλλά και θεωρητική γνώση που κάνει την παράσταση να ακροβατεί ανάμεσα στο καλλιτεχνικό προϊόν και την επιστημονική μελέτη.

Τα σκηνικά του **Μανόλη Παντελιδάκη**, στοιχεία των οποίων αποτελούν επίσης οι βιντεοπροβολές και οι φωτογραφίες, λειτουργικά και ιστορικά ενημερωμένα (είδαμε τόσο το μέγεθος των καμαρινιών όσο και τη διαφορά ανάμεσα σε εκείνα του δραματικού θεάτρου και εκείνα της επιθεώρησης) αναδεικνύουν τις σκηνικές δυνατότητες μίας από τις κυριότερες θεατρικές αίθουσες της πόλης, εκείνης του Θεάτρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Τα πολυάριθμα (μερικές εκατοντάδες) κοστούμια του **Νίκου Χαρλαύτη** «κινούνται» προς την ίδια κατεύθυνση προσφέροντας ελευθερία κινήσεων στους ηθοποιούς, άνεση για γρήγορες αλλαγές ενώ δεν έλειψαν τα «πολυμορφικά» κοστούμια. Οι ευφάνταστες χορογραφίες του **Δημήτρη Παπάζογλου**, ακολουθούν την τάση της κάθε εποχής και περιόδου της επιθεώρησης. Την ενορχήστρωση των τραγουδιών υπογράφει ο **Γιώργος Ανδρέου** και τους φωτισμούς ο **Στέλιος Τζολόπουλος**.

Είκοσι επτά ηθοποιοί, με πάνω από τρεις ρόλους ο καθένας συν κάποιες αντικαταστάσεις, δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό, με σεβασμό στην τέχνη του θεάτρου, χωρίς υπερπροσπάθεια και επίδειξη ικανοτήτων, αποστεινώντας, μοιραία και διακριτικά, φόρο τιμής στους ομότεχνους «πατέρες» τους που έβαλαν τα θεμέλια του σύγχρονου ελληνικού θεάτρου.

Οι λέξεις είναι μικρές για να περιγράψουν την ερμηνεία του **Παντελή Καναράκη** στον ρόλο του Ζανό που μοιραία μας θυμίζει αφηγήσεις για τον θρυλικό Ζαζά, έναν ηθοποιό που διακρίθηκε για τις μιμήσεις γυναικών, γεννημένο το 1909 που πέθανε την περίοδο της μεταπολίτευσης, έχοντας «ζήσει», έτσι, ολόκληρη την περίοδο της ελληνικής επιθεώρησης. Εξαιρετικές στους ρόλους τους, με εντάσεις και εσωτερικές συγκρούσεις, αποδείχθηκαν οι **Κλειώ-Δανάη Οθωναίου** (Ροζαλία Κανδύλη) και η **Τατιάνα Μελίδου** (Τζένη Μάγιο). Ο **Κώστας Σαντάς**, για άλλη μία φορά έδειξε πως το κωμικό θέατρο είναι «το σπίτι του», ενώ ξεχώρισαν και οι: **Ορέστης Τζιόβας**, **Δημήτρης Σαραφιανός** και ο **Θάνος Φερετζέλης** που παρά τους πολλούς ρόλους του (αντικαθιστά τον Νίκο Καπέλιο), με τον αέρα που του προσδίδει η εμπειρία του, συχνά φαίνεται να δίνει εκείνος το τέμπο της σκηνής.

Ζωντανά, σαν σε μουσικό θέατρο, στο προσκήνιο και παρακολουθώντας τη σκηνή παίζουν οι: **Βασίλης Γκαγκαβούζης** (κοντραμπάσο), **Μαριάνθη Θεμελή** (τρομπέτα), **Παναγιώτης Μπάρλας** (πιάνο), **Αλέκος Παπαδόπουλος** (ντραμς), **Αλέξης Ρότσκος** (μπουζούκι), **Ζωγράφος Σταυρίδης** (ακορντεόν).

Μια παράσταση αντάξια του Κρατικού Θεάτρου και κυρίως πιστή στην πορεία που δείχνει να χαράζει ο Αστέριος Πελέκης από την αρχή της θητείας του. Μια παράσταση με χιούμορ και συγκίνηση που κρύβει όλα εκείνα τα στοιχεία για τα οποία η επιθεώρηση, η πραγματική επιθεώρηση, πρέπει να επιστρέψει στις θεατρικές σκηνές, καθώς, όπως φάνηκε, το ανθρώπινο δυναμικό, υπάρχει.

Εκτός από τους προαναφερθέντες, παίζουν οι ηθοποιοί: **Λίλη Αδρασκέλα, Μαίρη Ανδρέου, Νικολέτα Βλαβιανού, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Άννα Ευθυμίου, Ζωή Ευθυμίου, Αγγελική Κιντώνη, Θάνος Κοντογιώργης, Άννα Κυριακίδου, Χριστίνα Κωνσταντινίδου, Δημήτρης Μορφακίδης, Χριστίνα Μπακαστάθη, Θεανώ Τζαλαβρά, Ανδριάννα Χαλκίδη** και οι **Δημήτρης Διακοσάββας** και **Εύη Σαρμή** στον ρόλο των κομπέρ-σχολιαστών, ενίοτε σιωπηλών, ολόκληρης της σκηνής και της ιστορίας Χορεύουν οι: **Στέλλα Εμίνογλου, Αναστασία Κελέση.**

ΚΘΒΕ 2023: Βίρα τις άγκυρες, τηλεοπτικό σποτ

ΠΡΟΒΟΛΗ